

4.1. Апаратура для β -радіометрії

Енергія β – частинок, які утворюються при радіоактивному розпаді ядер одного типу, не є однаковою, а вимірюється від 0 до деякої величини $E_{\text{макс}}$. При цій максимальній енергії або певному максимальному пробігу β – частинок у речовині можна ідентифікувати нукліди.

Послаблення β – випромінювання у речовині характеризується шаром речовини (зазвичай в мг/см²), який послаблює потік β – частинок удвічі. Ця величина має назву шару напівпослаблення.

Для вимірювання радіоактивності проб β – випромінювачів необхідно мати відповідну вимірювальну установку, яка звичайно складається з:

- детектора β – частинок,
- пристрою реєстрації імпульсів,
- джерела електромережі.

У ролі детектора β – частинок зазвичай використовують циліндричні (СБМ-20, СТС-6) і торцеві (СБТ-13, СБТ-15, МСТ-17 та ін.) лічильники Гейгера – Мюллера, сцинтиляційні пластмаси або сцинтиляційні рідини та іонізаційні камери, іноді – напівпровідникові детектори.

Для градуювання апаратури використовуються готові зразкові препарати, або останні можуть бути вироблені зі зразкових радіоактивних розчинів (ЗРР), що виготовляються на основі таких радіонуклідів: ¹⁴C, ²²Na, ³²P, ³⁵S, ⁴²K, ⁵¹Cr, ⁵⁴Mn, ⁵⁵Fe, ⁵⁷Co, ⁵⁸Co, ⁶⁵Zn, ⁸⁸Y, ⁹⁰Sr+⁹⁰Y, ¹⁰⁹Cd, ¹³¹I, ¹³⁷Cs і т.ін.